

литѣ съ гранатитѣ. Най-послѣ, дойде редѣ и за опълчението. Първа започна да се спуща 3-я дружина. Спусканieto вървеше бавно, понеже ставаше по единъ по двама чeловѣка. То ставаше твърдѣ просто: вземаше си опълченеца пушката въ рѣка, сѣдаше на самия край на спуска и се пързалиае на долу; тѣй сѣщо и конетѣ се привождаха до спуска, оттамъ насила ги тласкаха, и тѣ, както и войницитѣ, сѣдаха на задната си частъ и се спущаха. Току до спуска се търкаляха три коня, осакатени отъ спущанието.

Бавно вървеше спущанието на опълченцитѣ, а между това вече три пѣти се получава отъ началството заповѣдъ, по-скоро да пристигнемъ долу — къмъ Химитлии.

Съ разрѣшение на дружинния командиръ, азъ отидохъ напрѣдъ самъ. Отъ спуска надолу пѣтя минава по долината и бѣ твърдѣ добъръ. Плиткия тукъ снѣгъ бѣше съвсѣмъ изтъпканъ. По пѣтя срѣщнахъ ранения подполковникъ Куропаткинъ, началникъ щаба на 16-а дивизия, когото носяха 4 войника на носилка. На расстояние около 400 крачки отъ спуска имаше една сая. Малко по-долу отъ нея, азъ съгледахъ една група офицери, между които бѣха: генералъ Столѣтовъ, графъ Толстой и князь Вяземски.

Доле кипѣше ожесточенъ бой.

Неприятелскитѣ куршуми току свиряха високо надъ главата ми, понеже азъ се намирахъ въ мъртвото пространство. Отъ тукъ надолу — къмъ югъ — цѣлия склонъ бѣ покритъ съ камънаци, обрастнали си ниска корийка. Задъ тия камънаци бѣха залѣгнали турцитѣ и срѣщаха нашитѣ настѣпавши войски съ вѣрни изстрѣли, като ни нанасяха страшни загуби — убити и ранени; при всичко това, нашитѣ войски постепенно се подаваха напрѣдъ. Но това бавно настѣпление не бѣше по характера на бѣлия генералъ, Скобелева; той бѣ испратилъ, трима ординарци — охотници — единъ слѣдъ другъ, съ записка до генерала Столѣтова, началникъ на авангарда, съ заповѣдъ да отблъсне противника по-скоро отъ заетата позиция, за да се даде възможность на войскитѣ да се спустнатъ въ долината. Единъ отъ тия ординарци — охотници — бѣше опълченеца юнкеръ Дуковъ. Съ голѣмъ рискъ за живота си Дуковъ, както и другитѣ двама ординарци, подъ градъ отъ неприятелски куршуми, стигнали при генералъ Столѣтовъ и му прѣдали записката; за това му юначество и само-